

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 1. Quid sunt, & an differunt inter se?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

constituatur finis ultimus , & ex affectu erga illam homo sit paratus violare præceptum gravius , vel illius violandi periculo se exponat. Venialia autem ejusdem speciei magis adhuc per se, ac directè disponunt ad mortale ; cùm circa idem objectum specificè sumptum versentur , & pariant similem habitum. Sic levioribus furtis , contumeliis , detractionibus via sternitur ad graviores injurias , & comparatur consuetudo furandi , detrahendi , quæ magis adhuc in gravia objecta , utpote magis allicientia ad se , inducit , quam in levia.

CAPUT III.

De Peccatis commissionis, & omissionis.

Q. I. **Q**uid sunt , & an differunt inter se?

Resp. I. Peccatum commissionis est actus positivus factus contra legem eum prohibentem , sive est violatio præcepti negativi. Peccatum omissionis est omis-
sio actus præcepti , sive violatio præcepti affirmativi.

Resp. II. Hæc peccata , etiam cùm eidem virtuti , aut præcepto ex eodem motivo adversantur , sic moraliter inter se differunt,

runt, saltem secundùm gravitatem, ut in Confessione sigillatim explicanda sint. Nam peccatum commissionis, cæteris paribus, est notabiliter gravius peccato omissionis: habet quippe notabiliter maiorem disconvenientiam, ac oppositionem cum natura rationali, & lege divina: magis enim, cæteris paribus, inordinatum est, ac disconveniens naturæ rationali, ac legi æternæ facere, quod non debes, quam non facere, quod debes; & illud opponitur præcepto *declina à malo*, hoc autem præcepto *fac bonum*. Sic odium Dei est longè gravior culpa, quam omissio actus amoris Dei præcepti, licet utrumque eidem præcepto charitatis opponatur; & qui utriusque reus esset, non satisficeret præcepto confitendi, dicendo se bis peccasse mortaliter contra debitam charitatem Dei. Item longè pejus est patrem contumeliâ afficere, quam præcisè ei honorem non deferre.

Imò sunt, qui docent, aliqua peccata commissionis, & omissionis inter se differre secundùm gravitatem specificam, ut ista allata: quia censent ea habere inter se disconvenientiam, & oppositionem cum natura rationali, & lege divina notabiliter diversam; nam licet eidem virtuti, ac præcepto ex eodem motivo adversentur, tamen ei modo notabiliter diverso opponuntur.

P. 4

Q. 2.